

Vad är motiveringen?

Motivering är varken kriminalteknisk eller en rättslig handling från Gud, för vilken han förlåter, undantar eller behandlar människan, som inte är rättvis, som om han var rättvis. Om Gud nu behandlade en orättvis som om han var rättvis, skulle han faktiskt begå orättvisa. Om Gud förklarade en syndare som rättfärdig skulle vi ha ett fiktivt, imaginärt uttalande, för Gud skulle förklara något osant om människan.

Vad är motiveringen?

"För den som är död är rättfärdig från synd" (Rom. 6: 7)

teologiska definitioner

Det är vanligt att teologin behandlar rättfärdighetsläran som en fråga om kriminalteknisk ordning, därav uttrycken "rättslig handling från Gud", "handling från gudomligt erkännande", "tillkännager rättvisa", etc., i definitioner om ämnet rättfärdigande.

Trots att Scofield är motiverat, är den troende fortfarande en syndare. Gud känner igen och behandlar den troende som rättfärdig, men det betyder inte att Gud gör någon rättfärdig.

"Den troende syndaren är rättfärdigad, det vill säga behandlas som rättfärdig (...) Motivering är en handling av gudomligt erkännande och betyder inte att göra en person rättfärdig ..." Scofield Bible with References, Rom. 3:28.

För Charles C. Kyrie att rättfärdiga betyder:

"Förklara att någon är rättvis. Både de hebreiska (sadaq) och grekiska (dikaioō) orden betyder "tillkännage" eller "uttala" en gynnsam dom som förklarar någon rättvis. Detta koncept innebär inte att göra någon rättvis, utan bara tillkännage rättvisa" Kyrie, Charles Caldwell, Grundläggande teologi – tillgänglig för alla, översatt av Jarbas Aragão – São Paulo: Christian World, 2004, s. 345.

George Eldon Ladd förstår rättfärdigandet från den grekiska termen dikaioō, som:

"Förklara rättvis", inte göra det rättvist". Som vi kommer att se är huvudtanken i rättfärdigande Guds förklaring, den rättfärdiga domaren, att mannen som tror på Kristus, även om han kan vara en syndare, är rättvis – han ses som rättfärdig, för han kom till Kristus till ett rättvist förhållande till Gud" Ladd, George Eldon, New Testament Theology, översatt av Darci Dusilek och Jussara M. Pinto, 1. Ed – São Paulo: Exodus, 97, s. 409.

Motivering är varken kriminalteknisk eller en rättslig handling från Gud för vilken han förlåter, undantar och behandlar mannen som inte är precis som om han var rättvis. Om Gud nu behandlade en orättvis som om han var rättvis, skulle han faktiskt begå orättvisa. Om Gud förklarade en syndare som rättfärdig skulle vi ha ett fiktivt, imaginärt uttalande, för Gud skulle förklara något osant om människan.

Kärnan i rättfärdighetsläran är att Gud skapar en ny människa i sann rättvisa och helighet och förklarar honom vara bara för att den nya människan faktiskt är rättvis. Gud arbetar inte med en fiktiv, imaginär rättvisa, så att han bara behandlar den som inte är rättvis.

För reformteologer är rättfärdigande en rättslig handling från Gud utan någon förändring i deras liv, det vill säga, Gud förändrar inte människans tillstånd. Där ligger bedrägeriet, för Gud rättfärdigar bara de som är födda på nytt (Joh 3: 3).

Om människan återföds enligt Gud, betyder det att Gud förändrade människans tillstånd (1 Petrus 1: 3 och 23).

Den troendes tillstånd är helt annorlunda än när han inte trodde på Kristus. Innan man tror, ¶¶ är människan underkastad mörkets kraft och efter att ha trott transporteras den till kungariket av sin kärleks son "som förde oss ut ur mörkret och förde oss till kungariket av hans kärleks son" (Cl 1 : 13).

Nu behandlar de rättssystem som vi hittar i domstolarna frågor och förhållanden som är väsentliga bland de levande, medan läran om rättfärdigande inte inbegriper kriminaltekniska principer, för endast de som är döda för synd är rättfärdiga från synd!

Bibeln visar att både judar och hedningar räddas av Guds nåd som uppenbarats i Kristus Jesus. Att bli frälst genom Guds nåd är detsamma som att bli frälst genom tro, för Jesus är den uppenbara tron ¶¶ (Gal 3:23). Jesus är den fasta grunden på vilken människan har fullständig förtroende för Gud och är rättfärdigad (Hebr 11: 1; 2 Kor 3: 4; Kol 1:22).

Daniel B. Pecota uppgav att:

"Tro är aldrig grunden för rättfärdigandet. Nya testamentet hävdar aldrig att rättfärdigande är dia pistin ("i utbyte mot tro"), utan alltid pisteos dia, ("genom tro") "

Om vi ¶¶ nu förstår att Kristus är den tro som skulle manifesteras följer det att Kristus (tro) var, är och alltid kommer att vara grunden för rättfärdigandet. Förvirringen mellan 'dia pistin' (förtroende för sanningen) och 'dia pisteos' (själva sanningen) beror på en dålig läsning av de bibliska skrifterna, eftersom Kristus är den fasta grund som män som tror blir behagliga för Gud , för att rättfärdigandet sker genom Kristus (pisteos dag).

Det största problemet med reformerarnas rättfärdighetsdoktrin är att försöka skilja rättfärdighetsdoktrin från

regenereringsdoktrin. Utan regenerering finns det ingen rättfärdigande och det finns ingen motivering förutom regenerering. När människan görs efter kött och blod, finns det Guds dom: skyldig, för det är detta som människan gör efter köttet (Joh 1:12). Men när människan genereras igen (regenereras) är den dom som Gud ger: rättfärdigad, för personen är faktiskt rättvis.

fördömande i Adam

Det första steget för att förstå läran om rättfärdigande är att förstå att alla människor har syndat och saknar Guds härlighet (Rom 3:23). Detta betyder att, på grund av Adams förseelse, blev alla män tillsammans på Adams 'lår' orena och döda för Gud (Ps 53: 3; Ps 14: 3). Efter Adams brott började alla hans ättlingar leva för synd och var döda (alienerade, separerade) för Gud.

Aposteln Paulus talade om detta tillstånd som ärvts från Adam och sade att alla män (judar och hedningar) till sin natur var vredesbarn (Ef 2: 3).

Varför vredes barn? Eftersom de var barn till Adams olydnad "Låt ingen lura dig med tomma ord; på grund av dessa saker kommer Guds vrede över olydnadens barn "(Ef 5: 6).

På grund av Adams förseelse kom synden in i världen, och på grund av hans olydnad är alla människor syndare. "Därför, som synden kom in i världen genom synd och död genom synd, så gick döden vidare till alla det är därför alla har syndat "(Rom. 5:12).

Alla män som är födda enligt köttet är syndare eftersom Adams fördömelse (död) övergavs till alla hans ättlingar.

Många är inte medvetna om att män är syndare på grund av den fördömande som ärvts från Adam, och anser att människor är

syndare på grund av beteendemässiga problem som uppstår genom kunskapen om gott och ont.

Det är nödvändigt att se Adams brott väl från kunskapen som erhållits från frukten av kunskapen om gott och ont. Medan kunskapen om gott och ont inte var det som skilde människan från Gud (synd), eftersom Gud vet gott och ont (1 Mos 3:22), ledde olydnad synd (delning, åtskillnad, alienation) genom orsaken till lagen som sa: du kommer säkert att dö (1 Mos 2:17).

Synd visade sig vara alltför ond eftersom synden genom helig, rättvis och god lag dominerade och dödade människan (Rom 7:13). Utan lagens straff: "du kommer säkert att dö", skulle synden inte ha någon makt att dominera människan, men genom lagens kraft (du kommer säkert att dö) fann synden tillfälle och dödade människan (Rom. 7:11).

Lagen som ges i Eden var helig, rättvis och god eftersom den varnade människan för följderna av olydnad (du kommer inte att äta av den, för den dagen du äter av den kommer du säkert att dö).

På grund av brott bildas männen i missgärning och tänks i synd (Ps 51: 5).

Från modern (från början) vänder män sig bort från Gud (Ps 58: 3), det bästa av människor är jämförbart med en tagg och det rakaste till ett staket av taggar (Mark 7: 4). Det är på grund av Adams brott att domen hördes: skyldig! (Rom 3:23)

Därför Jobs fråga: "Vem kan föra det rena ur det orena? Ingen "(Job 14: 4). Men vad som är omöjligt för människor är möjligt för Gud, för han har makten att göra allt nytt: "Jesus, emellertid, såg på dem, sade: För människor är det omöjligt, men inte för Gud, för för Gud alla saker är möjliga "(Markus 10:27).

Motivering är Guds svar på de viktigaste av alla mänskliga

frågor: Hur kan en person bli acceptabel inför Gud? Svaret är tydligt i Nya testamentet, särskilt i följande ordning av Jesus Kristus: "Sannerligen, verkligen säger jag er: den som inte är född på nytt kan inte se Guds rike" (Joh 3: 3). Det är nödvändigt att födas av vatten och Anden, för det som är fött av köttet är köttligt, men de som är födda av Anden är andliga (Rom. 8: 1).

Problemet med åtskillnaden mellan Gud och människor (synd) härrör från naturlig födelse (1Kor 15:22) och inte från människors beteende. Synd är relaterad till människans fallna natur och inte till hans beteende i samhället.

Lösningen på den fördömelse som människan uppnår i rättfärdigande i Kristus kommer från Guds kraft och inte från en rättslig handling. För det första, för att det var tillräckligt för människan att inte lyda Skaparen för att domen om fördömelse skulle fastställas: död (separering) av alla människor (Rom. 5:18).

För det andra, för när Jesus kallar män att ta upp sitt eget kors, gör han det klart att det är nödvändigt att drabbas av den dömda domen för att försonas mellan Gud och människor. I döden med Kristus uppfylls rättvisan, för straffet är inget annat än överträdarens person (Mt 10:38; 1Co 15:36; 2Co 4:14).

När en paraplegisk man placerades framför Jesus sa han: "Nu för att du ska veta att Människosonen har makt på jorden att förlåta synder (han sade till den förlamade), säger jag dig: Stå upp, ta din och gå till ditt hus "(Mark 2:10 -11).

Denna linje från Jesus visar att det klassiska avsnittet från Romarbrevet 3, verserna 21 till 25 om rättfärdigande inte innefattar kriminaltekniska begrepp.

Att förlåta synder är inte ett lagligt krav, det är en fråga om makt! Endast de som har makt över lera kan förlåta synder för att göra hederkärlet av samma massa (Rom 9:21).

Det är därför aposteln Paulus inte skämdes för evangeliet, för evangeliet är Guds kraft till frälsning för alla som tror (Rom. 1:16).

När Gud pratade om denna fråga med Job klargjorde det att för att människan skulle kunna förklara sig rättfärdig, skulle det vara nödvändigt att ha armar som Guds och att åska som den Högste. Det skulle vara nödvändigt att klä sig i härlighet och prakt och att klä sig i ära och majestät. Han borde kunna utgjuta sin vrede genom att krossa de onda i hans ställe. Endast genom att uppfylla alla ovan angivna krav skulle det vara möjligt för människan att rädda sig själv (Job 40: 8-14).

Men eftersom människan inte har den kraft som beskrivs av Gud, kommer han aldrig att kunna förklara sig rättfärdig eller rädda sig själv.

Människosonen, Jesus Kristus, kan å andra sidan förklara människan rättfärdig, för han själv klädde sig med ära och majestät genom att återvända till ära hos Fadern "Och nu, Fader, ära mig med dig själv, med den härlighet som jag hade med dig innan världen existerade "(Joh 17: 5); "Bind ditt svärd mot låret, du mäktige, med din härlighet och din majestät" (Ps 45: 3).

rättvis domare

Det andra steget för att förstå läran om rättfärdigande är att förstå att det inte finns något sätt för Gud att förklara de som är dömda fria från skuld. Bara Gud kan inte låta de straff som ålagts för förövare tillämpas på dem.

Gud förklarar aldrig (rättfärdigar) rättfärdig den som är ond "Du kommer att vända dig bort från falska ord, och du ska inte döda oskyldiga och rättfärdiga; för jag kommer inte att rättfärdiga de ogudaktiga "(2 Mos 23: 7).

Gud behandlar aldrig de onda som om han bara var "Det är långt ifrån dig att göra något sådant, att döda de rättfärdiga tillsammans med de ogudaktiga; låt de rättfärdiga vara som de ogudaktiga, långt ifrån dig. Skulle inte domaren på hela jorden göra rättvisa? " (1 Mos 18:25).

Gud kommer aldrig att se till att straffet som ålagts gärningsmannen ges till en annan, eftersom det står: "Den själ som syndar, den kommer att dö; sonen tar inte faderns missgärning, inte heller tar fadern sonens missgärning. Den rättfärdiges rättfärdighet kommer att vila på honom och de ogudaktigas ondska kommer att falla på honom "(Hes 18:20).

När Jesus sa till Nikodemus att det är nödvändigt att människan föds på nytt, övervägdes alla ovanstående frågor, eftersom Jesus väl visste att Gud aldrig förklarar de födda enligt Adams kött fria från skuld.

Vid naturlig födelse gjordes människan till en syndare, ett kärll som man skulle avskräcka, därför ett barn av vrede och olydnad. För att förklara människan fri från synd måste han först dö, för om han inte dör kan han aldrig leva för Gud "ty den som är död är rättfärdigad från synd" (Rom 6: 7); "Dåraktig! vad du sår blir inte snabbare om du inte först dör "(1Co 15:36).

Kristus dog för syndare – de rättfärdiga för orättvisa – men den som inte äter köttet och dricker Kristi blod kommer inte att ha något liv i sig själv, det vill säga det är viktigt för människan att vara en delaktighet i Kristi död.

"Ty Kristus led också en gång för synden, den rättfärdiga för de orättfärdiga, för att leda oss till Gud; dödlig, i själva verket i köttet, men upplivad av Anden "(1Pe 3:18);

"Jesus sade därför till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: om ni inte äter människosönnens kött och dricker hans blod, kommer ni inte att ha något liv i dig själv" (Joh 6:53).

Att äta köttet och dricka Kristi blod är detsamma som att tro på honom (Joh 6:35, 47). Att tro på Kristus är detsamma som att korsfästas med honom.

Den som tror är begravd med honom och slutar leva för synd och börjar leva för Gud "Jag är redan korsfäst med Kristus; och jag lever, inte längre jag, utan Kristus lever i mig; och det liv som jag nu lever i köttet, jag lever i tron □□på Guds Son, som älskade mig och gav sig själv för mig "(Gal 2:20; Rom 6:4).

Mannen som tror på Kristus medger att han är skyldig till döden på grund av Adams brott.

Det medger implicit att Gud är precis när han talar och är ren när han bedömer Adams efterkommande som skyldiga (Ps 51:4). Han medger att endast Kristus har makten att skapa en ny människa genom att uppväcka från de döda, så att den som är begravd med honom återuppväcker en ny varelse.

Ny människa i Kristus

Det sista steget för att förstå rättfärdigandet är att förstå att från den nya födelsen kommer en ny varelse skapad i sann rättvisa och helighet "Så om någon är i Kristus, så är en ny varelse; gamla saker är borta; se, allt har blivit nytt "(2Kor 5:17; Ef 4:24).

Denna nya varelse förklaras rättfärdig eftersom Gud verkligen skapade den igen rättfärdig och oskyldig inför honom.

Mannen som tror på Kristus skapas på nytt med den gudomliga naturen (2 Petr 1:4), för den gamla människan korsfästes och kroppen som tillhörde synden ångrades.

Efter att ha begravts med Kristus i likhet med sin död, väcker människan upp en ny varelse "Att veta detta, att vår gamla man

korsfästes med honom, så att syndens kropp kan ångras, så att vi inte längre tjänar synden" (Rom 6: 6).

Genom evangeliet förklarar Gud inte bara människan rättfärdig utan skapar också den nya väsentligen rättfärdiga mannen. Till skillnad från vad Dr Scofield hävdar, att Gud bara förklarar syndaren som rättfärdig men inte gör honom rättfärdig.

Bibeln säger att Gud skapar den nya människan i sann rättvisa och helighet (Ef 4:24), därför kommer rättfärdigandet från en skapande handling från Gud, varigenom den nya människan skapas en deltagare i den gudomliga naturen. Biblisk rättfärdigande avser tillståndet hos dem som skapas på nytt genom evangeliets sanning (tro): fri från skuld eller fördömande.

Det finns ingen fördömelse för dem som är i Kristus. Varför finns det ingen fördömelse? Svaret ligger i det faktum att människan 'är i Kristus', för de som är i Kristus är nya varelser "DÄRFÖR finns det ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus, som inte vandrar enligt köttet utan enligt Anden" (Rom 8: 1); "Så om någon är i Kristus, så är det en ny varelse; gamla saker är borta; se, allt har blivit nytt "(2Kor 5:17).

Rättfärdigandet härrör från det nya tillståndet för dem som är i Kristus, för att vara i Kristus är att vara en ny varelse "Och om Kristus är i er, är kroppen faktiskt död på grund av synd, men anden lever på grund av rättvisa. Och om Anden hos honom som uppväckte Jesus från de döda bor i dig, så kommer den som uppväckte Kristus från de döda också att leva upp dina dödliga kroppar genom sin Ande som bor i dig "(Rom 8: 10-11).

Ställ frågan till aposteln Paulus: "För om vi, som försöker bli rättfärdiga i Kristus, också vi är syndare, är Kristus syndens tjänare? Inte alls "(Gal 2:17).

Nu är Kristus en tjänare av rättfärdighet och på intet sätt en tjänare för synd, därför är den som är rättfärdigad av Kristus inte befunnen vara en syndare, för han är död för synden "Ty

den som är död är rättfärdigad från synd" (Rom. 7).

När aposteln Paulus säger: det är Gud som rättfärdigar dem! "Vem kommer att anklaga mot Guds utvalda? Det är Gud som rättfärdigar dem "(Rom. 8:33), han var helt säker på att det inte var en kriminalteknisk fråga, för i en domstol förklarar han bara vad det är, eftersom de inte har makten att ändra tillståndet hos dem som framträder inför domarna.

När det sägs att 'det är Gud som rättfärdigar', påpekar aposteln Paulus Guds kraft som skapar en ny människa. Gud förklarar människan rättfärdig eftersom det inte finns någon fördömelse för dem som är nya varelser. Gud överförde inte den gamle människans tillstånd till Kristus, men den gamla människan korsfästes och ångrades, så att från de döda uppstod nya varelser som sitter tillsammans med Kristus till ära för Guds Fader, och ingen fördömelse väger dem.

Kristna förklaras rättfärdiga för att de har blivit rättfärdiga (dikaioō) genom den kraft som finns i evangeliet, genom vilken människan är en delaktighet i Kristi kropp, eftersom han dog och uppstod med Kristus igen som en helig, oskuldlig och oskuldfri "I kroppen av hans kött, genom döden, för att presentera dig helig och oskuldlig och oskuldlig "inför honom" (Kol 1:22; Ef 2: 6; Kol 3: 1).

När Paulus säger, "Eftersom du redan är död och ditt liv är dolt hos Kristus i Gud" (Kol 3: 3), betyder det att den kristna är rättfärdigad från synd, det vill säga död för synd (Rom 6: 1 – 11), och jag lever för Gud "Så vi blev begravda med honom genom dop till döden; så att vi, som Kristus uppväcktes från de döda, genom Faderns härlighet, också kan vandra i livets nyhet "(Rom. 6: 4).

Jesus överlämnades av Gud för att dö på grund av mänsklighetens synd, eftersom det är nödvändigt för människor att dö för synd för att leva för Gud. Det är därför Kristus Jesus stod upp, så att de som uppstår med honom kan förklaras

rättfärdiga. Utan att dö finns ingen uppståndelse, utan uppståndelse finns det ingen rättfärdigande "Vem blev befriad för våra synder och uppstod för vår rättfärdigande" (Rom. 4:25).